

[Vivike.]

hvor folk, som han forbryder sig imod, ikke har ret til at væge sig imod ham.

Garderen har klaget til forsvarrets klageudvalg, idet han finder, at premierløjtnanten er straffet for mildt.

Kan den højtærede minister sige noget om klageudvalgets behandling af sagen, og vil ministeren gøre noget for, at man skærper straffene for officerer, der opfører sig så bestialsk over for de værnepligtige, som premierløjtnant N. C. Eigtved har gjort, således at der sættes en stopper for de for et kultursamfund nedværdigende mishandlinger af værnepligtige?

Forsvarsministeren (Poul Hansen): Om den konkrete sag, som det ærede medlem her nævner, kan jeg oplyse, at forsvarsministeriets klageudvalg ganske rigtigt har modtaget en klage af 14. januar. Livgarden blev omgående anmodet om en redegørelse, og sagens akter er i går tilgået klageudvalget, der er blevet anmodet om at behandle sagen hurtigt. Jeg finder ikke for mit vedkommende at kunne tage stilling til sagen, før undersøgelse er foregået og vi dermed har sikkerhed for, hvad der virkelig er sket. Men sagen vil som sagt blive behandlet hurtigt.

Jeg vil gerne i øvrigt i anledning af det ærede medlems spørgsmål, der jo er formet generelt, sige, at der er naturligvis ingen inden for forsvaret, som kan være interesseret i at holde hånden over befalingsmænd, der forser sig over for mandskabet. De overordnede kommandomyndigheder og forsvarsministeriet følger derfor sager vedrørende befalingsmænds myndighedsmisbrug med den allerstørste opmærksomhed. Enhver sag af denne art, der måtte blive omtalt i pressen, skal omgående indberettes til forsvarsministeriet for at give ministeriet mulighed for at træffe beslutning om, hvad der nærmere skal gøres.

Jeg gør opmærksom på, at de værnepligtige har den mulighed, som også i den foreliggende sag er brugt, at klage til klageudvalget. Jeg gør opmærksom på, at den militære straffelov indeholder særlige bestemmelser for straf for overgreb mod mandskabet, og det er strenge bestem-

melser. Det er mit indtryk, at de militære myndigheder absolut er indstillet på at forhindre vilkårlig behandling af mandskabet eller tilsvarende forseelser fra befalingsmænds side. Jeg kan således nævne, at den daværende chef for hæren for nogle år siden indskærpede regimentscheferne ansvaret på dette område, og at den nuværende chef for hæren i fjor har nedsat et udvalg, der i forbindelse med en undersøgelse af hærens pædagogiske problemer og disciplinære forhold i almindelighed bl. a. også beskæftiger sig med mandskabets behandling. Også ved søværnet er der truffet foranstaltninger bl. a. ved afholdelse af et særligt kursus om disse ting.

Jeg mener, at der ved disse foranstaltninger, ved de strafmuligheder, som foreligger, skulle være skabt den størst mulige beskyttelse af det menige personels retsstilling. Jeg har naturligvis den opfattelse, at enhver sag om ukorrekt behandling af det menige personel er én sag for mange, men jeg vil dog alligevel advare imod, at man generaliserer ud fra de enkelte tilfælde, der forekommer, og jeg vil også advare imod, at man tager stilling uden at kende de pågældende sager til bunds. Dette siger jeg, fordi jeg har en del erfaring for, at de oplysninger, som fra tid til anden fremkommer om sådanne tilfælde i pressen, ikke altid holder stik.

Vivike: Jeg takker først den højtærede minister for svaret, selv om jeg ikke er særlig tilfreds med det.

Jeg har ikke stillet spørgsmålet på grundlag af oplysninger i pressen. Det var Ekstra-bladet, der satte mig på sporet, og så undersøgte jeg sagen nærmere.

Jeg er lidt ked af at høre, at den højtærede minister mener, at med de forholdsregler, vi har nu inden for forsvaret, skulle det for så vidt være i orden. Jeg spurgte, om den højtærede minister ville gå ind for, at mishandlingerne blev standset, og dermed mener jeg selvfølgelig skærpede straffe og afskedigelse af officerer i langt højere grad, end det hidtil har været tilfældet, når man har optrådt på en barbarisk måde.

Hermed sluttede spørgsmålet.